

af denne Opfattelse. Forholdet er nu det, at det almindelige Velstandsmoment ude i Befolkningen er sunket meget betydeligt. Naar dette er Tilfældet, maa enhver Tjenestemand efter min Formening være paa det rene med, at han ogsaa vil komme til at afse noget af sit Konjunkturtillæg. Man kunde maaske have frygtet, at der kunde have været Tale om fuldstændig at slette dette Tillæg. Jeg tror derfor, at Tjenestemændene bør erkende det Hensyn, der vises dem ved, at der fra den højtærede Finansministers Side kun er stillet Forslag om en gradvis Nedsættelse af Konjunkturtillæget. Dette finder vi fuldkommen rigtigt og anerkender det for vort Vedkommende.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, at der allerede gennem Sparekommissionen var sket store Indgreb med Hensyn til Tjenestemændenes Stilling. Dette er sket i fuld Overensstemmelse med vore Anskuelse, idet vi fra vor Side af al Magt ønsker at begrænse Statens Udgifter til det Minimum, som kan forsvares. Den bedste Vej til at opnaa saadanne Besparelser, som trænger sig paa, og som er uomgængelig nødvendige, er formentlig at begrænse Antallet af Tjenestemændene saa meget som muligt, men at give dem et passende Vederlag og saa til Gengæld kræve af dem, at alt, hvad de ejer af personlige Egenskaber, skal sættes ind under alle Forhold i Udførelsen af deres Tjeneste.

Under disse Omstændigheder og af Hensyn til hele den økonomiske Situation kan vi i det store og hele tiltræde det Forslag, der er forelagt af den højtærede Finansminister. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen udtalte, at for saa vidt man eventuelt gennem Behandling i et Udvalg skulde komme til en anden Fremgangsmaade end den foreslaaede, saaledes at man gjorde Nedgangen i Konjunkturtillæget mindre end foreslaaet — jeg tror, det ærede Medlem nævnte en Nedgang paa en Femtedel —, og for saa vidt noget saadant kunde finde Tilslutning fra andre Partiers Side, vilde man paa Forhaand være sikker paa at have Socialdemokratiets Tilslutning; han var heller ikke i Tvivl om, at man ogsaa vilde have Tjenestemændenes Tilslutning. I den Henseende tror jeg, vi kan være ganske sikre. Men jeg er ikke saa sikker paa, at det vil finde Tilslutning fra den øvrige Befolknings Side, og det synes jeg, er ogsaa et Moment, som Tjenestemændene maa tage i Betragtning, om man fra den øvrige Befolknings Side under de forhaandenstående Forhold finder det rimeligt at yde et saadant Vederlag for deres Tjeneste, eller om

den vil finde, at Tjenestemændene derved vilde blive en mere begunstiget Klasse end alle de Mænd og Kvinder, der selv maa sørge for deres Erhverv ude i det private Liv.

I det store og hele kan jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag. Der er dog en Klasse forhenværende Tjenestemænd, som efter min Formening nok kunde gøre Krav paa en særlig Hensyntagen. Det er dem, der maatte forlade Tjenesten, medens de endnu var paa de smaa Lønninger, der gjaldt, indtil vi fik Tjenestemandsløven af 1919. Det var smaa og beskedne Lønninger, og de paagældende afgaaede Tjenestemænds Efterløn staa i Forhold til disse Lønningers Størrelse. De er derfor meget ugunstigere stillet end de Tjenestemænd, der først er afskediget efter Tjenestemandsløvens Ikrafttræden. Det vil være meget strengt at gaa haardhændet til Værks overfor disse gamle og veltjente Mænd og Kvinder. Da det nu fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiets Side (Valdemar Olsen) blev antydnet, at man ønskede at behandle dette Lovforslag i et Udvalg, vil jeg henstille, at man i dette ogsaa benytter Lejligheden til at tage under nøje og forhaabentlig velvillig Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt at skabe en Undtagelse for disse før Tjenestemandsløven af 1919 afskedigede Statstjenestemænd. Og jeg finder ogsaa, at det vilde være rimeligt, at der blev Adgang for Tjenestemænd af de forskellige Kategorier til at komme frem for dette Udvalg og gøre Rede for deres Betragtningmaade og fremsætte deres Ønsker. — De Bemærkninger, der knytter sig til Lovforslaget om Stedtillæget, kan jeg tiltræde.

Gamborg: Det er ganske naturligt, uden nogen særlig Glæde, at man ser et Lovforslag som det foreliggende fremkomme. For det første er det Udtryk for, at den økonomiske Tilstand i Landet ikke er god, og for det andet kan man paa Forhaand være paa det rene med, at det vil ramme adskillige Mennesker haardt. Dernæst har det den meget beklagelige Mangel, at Tjenestemændsorganisationerne ikke har tiltraadt det paa Forhaand. Jeg vil derfor gerne paa mit Partis Vegne støtte den Henstilling, der er fremkommet om, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget, hvor vi saa kan faa det drøftet ogsaa med Tjenestemændene og forhaabentlig ende med et Resultat, som begge Parter kan være tilfredse med, baade Statskassen, som trænger til Besparelser, og Tjenestemændene, som ogsaa er nødt til at gaa ind paa Besparelser, men som paa den anden Side har haft det haardt